UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Missale Romanum nuper impressum cu[m] o[mn]ibus alijs missis

Venetijs, 27. Okt. 1501

Feria. v. Statio ad sancta[m] maria[m] tra[n]styberim. Jntroit[us].

urn:nbn:de:hbz:466:1-70304

Visual Library

pitus reſpice: ⁊ per hec ſácta
cõmercia vincl'a pctõꝝ nr̃oꝝ
abſolue. Per. Coio. Juſtus do
min⁹ ⁊ iuſticiá dilexit eqtatez vi/
dit vult⁹ eius. Poſtcõio.
SUmptis dñe ſacramen/
tis ad redẽptiõis eterne q̃s ꝑ
ficiamus augmentum. Per.
DEus Super pp'lm orõ
innocentie reſtitutor et
amator: dirige ad te tuoꝝ cor
da ſeruoꝝ: vt ſpũs tui feruore
cõcepto: ⁊ in fide inueniãt ſta
biles: ⁊ i ope efficaces. Per.
in vnitate eiuſdem. Feria .v.
Statio ad ſanctã mariá trãs
tyberim. Introit⁹.
DEus in adiutoriũ me
um intende: dñe ad
adiuuandũ me feſti
na: confundant ⁊ reuereant oẽs
inimici mei qui querũt animam
meá. Ps. Auertant retrorſum et
erubeſcát q volũt mihi mala. ℣.
PReſta nob Orõ. Gloria
q̃s dñe auxilium gratie
tue: vt ieiunijs ⁊ orationibus
conuenienter intenti libere/
mur ab hoſtibus mẽtis ⁊ cor/
poris. Per. Lectio hieremie
HEc dicit pphe. xvij. ca.
dominus deus: Male/
dictus homo qui confidit in
homine: ⁊ ponit carnem bra/
chium ſuum: ⁊ a domino re/
cedit cor eius. Erit eniz quaſi
mirice in deſerto: ⁊ non vide
bit cũ venerit bonũ: ſed habi/
tabit in ſiccitate in deſerto: in
terra ſalſuginis ⁊ inhabitabi
li. Bñdictus vir qui confidit
in dño: ⁊ erit dñs fiducia eius
Et erit quaſi lignũ: qd̃ tranſ/
plãtat ſuper aquas: qd̃ ad hu
morem mittit radices ſuas: ⁊
non timebit cũ venerit eſtus.
Et erit folium eius viride: et
in tẽpore ſiccitatis nõ erit ſol
licitũ: nec aliquãdo deſinet fa
cere fructuz. Prauum eſt cor
hominis ⁊ inſcrutabile: quis
cognoſcet illd̃? Ego domin⁹
ſcrutans corda: ⁊ probans re/
nes qui do vnicuiq; iuxta vi
am ſuã: ⁊ iuxta fructũ adinuẽ
tionũ ſuaruz: Dicit dominus
oipotẽs. Grad. Propitius eſto
domine peccatis noſtris: neqñ
dicát gentes: vbi eſt deus eorũ.
℣. Adiuua nos deus ſalutaris
noſter: ⁊ ppter honorem nomi/
nis tui dñe libera nos. Scdm
IN illo tpe: lucã. xvj. ca.
Dixit ieſus diſcipulis
ſuis parabolam hãc: Homo
quidam erat diues: ⁊ indue/
batur purpura ⁊ byſſo: ⁊ epu
labatur quotidie ſplendide.
Et erat quidaz mendicus no
mine lazarus: qui iacebat ad
ianuam eius: vlcerib⁹ plen⁹
cupiẽs ſaturari de micis que

cadebant de menſa diuitis: ⁊ nemo illi dabat. Sed ⁊ canes veniebant ⁊ lingebant vlcera eius. Factū eſt autem vt morere⁊ mendicus: et portare⁊ ab angelis in ſinuz abrae. Mortuus eſt autē ⁊ diues: ⁊ ſepultus eſt in inferno. Eleuās aūt oculos ſuos: cū eſſet in tormētis: vidit abraaz a longe: ⁊ lazarū in ſinu eius. Et ipſe clamans dixit: Pater abraā miſerere mei: ⁊ mitte lazaruz vt intingat extremū digiti ſui in aquaz: vt refrigeret linguam meā: q2 crucior in hac flāma. Et dixit illi abraā: Fili recordare: q2 recepiſti bona in vita tua: ⁊ lazarus ſimiliter mala. Nūc autē hic ꝯſola⁊: tu vero cruciaris. Et in his oībus inter nos ⁊ vos chaos magnuz firmatuz eſt: vt hi qui volunt hinc trāſire ad vos nō poſſūt: neq3 inde huc tranſmeare. Et ait: Rogo ergo te pr̄ vt mittas eum in domū patris mei. Habeo enim quinq3 fratres: vt teſte⁊ illis: ne ⁊ ipſi veniāt in locum hunc tormētoruz. Et ait illi abraā. Habent moyſen et ꝓphetas: audiāt illos. At ille dixit: Nō pater abraā: ſ3 ſiqs ex mortuis ierit ad eos: penitentiā agent. Ait autē illi: Si moyſen ⁊ ꝓphās nō audiunt neq3 ſiqs ex mortuis reſurrexerit credēt. Offer. Precatus eſt moyſes in cōſpectu dn̄i dei ſui ⁊ dixit: precatus eſt moyſes in cōſpectu dn̄i dei ſui: ⁊ dixit: quare domine iraſceris in populo tuo parce ire aīe tue: memēto abraā yſaac ⁊ iacob: quibus iuraſti dare terram fluentem lac ⁊ mel: et placatus factus eſt dominus de malignitate: quam dixit facere populo ſuo. Secreta.

PResenti ſacrificio nomini tuo nos dn̄e ieiunia dicata ſanctificent: vt qd̄ obſeruātia nr̄a ꝓfite⁊ exterius: interius opere⁊ effectu. P. Coīo. Qui manducat carnē meā: ⁊ bibit ſanguinē meuz in me manet: ⁊ ego in eo dicit dn̄s. Poſtcō.

GRatia tua q̄s nos domine nō derelinquat: que ⁊ ſacre nos deditos faciat ſeruituti: ⁊ tuam nobis opem ſemp acqrat. per. Sup ppl'm Oratio.

ADeſto dn̄e famulis tuis ⁊ ꝑpetuā benignitatez largire poſcētib9: vt his q te auctore ⁊ gubernatore gloria⁊: ⁊ ꝯgregata reſtaures: ⁊ reſtaurata conſerues. Per.

Feria ſexta. Statio ad ſanctū vitalem. Introit9.

EGo autē cum iuſticia apparebo in ꝯſpectu tuo: ſatiabor dū ma-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN